

Ukraynalı ekolojist

Savaş ortamında ya da savaş ortamına dönüşme riski taşıyan bir kentte kalmayı seçen bir ekolojist için önündeki seçenekler neler olabilir?

Akın Atauz

12/03/2022

aatauz@yahoo.com

Ukrayna'da herhangi bir kente yaşayan bir ekolojist olsaydık ne yapmak gerekirdi/ ne yapardık?

Soru saçma görünebilir. Ancak bir “dünya yurttaşı” olduğumuzu düşünüyorsak, etnik/ coğrafi bütün milliyetçiliklerden sıyrılmışsak ve dünyayı yurdumuz olarak görüyorsak içinde bulunduğumuz durumun tarihini, coğrafyasını, ideolojisini ve kültürlerini, evrensel bir geleceği ve mevcut felaketi birlikte düşünerek, nasıl karar verirdik?

Bu, çok spekülatif ve hiçbir anlamı olmayan bir soru olabilir.

Ancak bu soru üzerinde düşünmek, içinde bulunduğumuz küçük ve büyük coğrafyanın çeşitli risklerine karşı en azından zihinsel olarak (ekolojist bir dünya yurttaşı olarak) hazırlıklı olmayı güçlendirebilecek bir anlam taşıyor olabilir.

Kaçmak ya da kalmak...

Önce iki temel seçenek olduğu düşünülebilir: Savaş ortamını terk etmek ve komşu bir ülkeye iltica ederek, ileride daha sakin düşünülebilecek ve davranabilecek “özgürlüklere sahip olduğunda” durumu yeniden değerlendirmek veya bulunduğu yerde kalmak.

Ancak ikinci seçenek, aynı zamanda “ne yapmak için kalmak?” konusundaki bir düşünceyi de içeriyor olmalı.

Savaş ortamında ya da savaş ortamına dönüşme riski taşıyan bir kentte kalmayı seçen biri için önündeki seçenekler neler olabilir?

Böyle bir soruyu güvenilebilir ve anlamlı bir biçimde yanıtlayabilmek elbette Ukrayna coğrafyasını ve ekolojik verileri ve riskleri, özellikle nükleer riskleri, ayrıca ülkenin tarihini, ülkedeki mevcut sınıfları/ milliyetçilikleri ve ideolojileri, toplumsal kesimlerin sahip olabileceği gücü ve demokrasinin bu ülkedeki gücünü ve sahip olabileceği şansı gerçekten değerlendirebilecek bir konumda olmayı gerektirir. Oysa biz bunların hiçbirine sahip değiliz. Yine de bilinebilecek/ düşünülebilecek daha genel doğrulardan veya olasılıklardan başlayarak, bazı akıl yürütmeler ve zihinsel sınamalar yapabilir ve durumumuzu saptamaya çalışabiliriz.

Her şeyden önce, iltica etmeyi istemeyen bir ekolojist, ülkede kalarak neyi elde edebileceğini düşünmek isteyecektir. Ne isteyebilir? Yanıt oldukça açık olsa gerek: Savaşı durdurmak, durduramıyorsa bile geriletme ve verebileceği zararları azaltmak, kendisi gibi ülkesini terk etmemiş ya da edememiş olanların zarar görmesini önlemeye çalışmak veya toplam zararı azaltmak/ onarmak olabilir. Ama nasıl?

Dayanışma örgütlemek...

Bir milliyetçi ya da savaşçı değilse eğer, bu durumda direnmek için bulabileceği en güçlü yanıtlardan biri kendi konut blokundan/ çevresinden/ mahallesinden başlayarak bir dayanışmayı örgütlemek, küçük birimlerden başlayan ama belki giderek diğer küçük birimlerle ilişkilenebilecek ve bir anlamda eşitler arası “federatif bir yapıyı” anımsatacak bir sivil dayanışma örgütlenmesi geliştirmek... Bu örgütlenmenin amacı, “korunmak ve zarara uğrayanlarla dayanışarak ve mevcut kaynakları eşitlikçi bir biçimde paylaşarak, sağ kalmaya/ ayakları üzerine durmaya devam etmek” olacaktır.

Ancak biliyoruz ki aynı ortamda silahlı, yurtsever savaşçılar/ milliyetçiler veya sivil direniş örgütleri de olacaktır. Bu durumda, bu tür silahlı direnişçilerle, silahsız/ barışçı direnişçiler arasındaki ilişkiler nasıl öngörülebilir veya amaçları aynı olsa da direniş yöntemleri farklı olan bu grupların, birbirine zarar vermeksizin dayanışması ya da birlikte aynı coğrafyada var olmaya devam edebilmesi hakkında ne düşünülebilir?

Bulunduğumuz yerden bakınca çok anlamsız ve yanıt olmayan bir soru olarak düşünülebilir. Bu soru da kuşkusuz yerel koşullara çok bağlı ve ne olursa olsun çok spekülatif yanıtları olabilecek bir soru...

Teorik olarak ve bazı varsayımlar çerçevesinde düşünmeye devam edebiliriz. Bu sorunun, insanlığın/ **Avrupa**’nın ve **II. Dünya Savaşı** ve yakın zamanda kısmen **Soğuk Savaş** sırasında, hatta belki bütün tarih boyunca her zaman sıradan insanların karşısına çıkmış ve birçok biçimlerde yanıtlanmış bir soru olduğunu unutmamak gerekir. Belki bugün karşılaştığımız tek fark, soruyu yanıtlaması gereken öznenin bir ekolojist olduğu ve yeryüzünü/ ülkesini ekolojik zararlardan da korumak isteyen biri olduğunu düşünüyor olmamızdır? Yanıtın, mevcut konjonktürde ve yerel direniş tarihinde olacağından ötesini söyleyemeyiz, ancak en riskli/ yaşamsal kararların bu durumla ilgili olacağını öngörebiliriz.

Düşündüğümüz, Ukrayna’nın bir kentindeki düşsel özne şunu görüyor olabilir: Kendi direnişi ve savaşı durdurma/ geriletme/ başarısızlığa uğratma iradesi, her şeyden önce **Rusya**’daki savaş karşıtlarını, Rusya’yı savaştan caydırmaya çalışan direnişçileri güçlendiriyor, destekliyor olacaktır. Bir aşama ileride Avrupa’da ya da dünyanın başka yerindeki savaş karşıtlarını, savaşı durdurmak veya savaşı/ saldırgan cephenin zayıflatılmasını isteyenleri güçlendiriyor olacaktır. Benzer bir biçimde, iletişim teknolojisinin olanaklarıyla kendisi de onların bu savaş karşıtı duruşlarından ve protestolarından güç kazanıyor olacaktır.

Fridays For Future Russia · 2 Mar 2022

@FFFRussia · [Takip et](#)

@FFFRussia adlı kişiye yanıt olarak

Societies that depend on fossil fuels provided by autocrats cannot be safe.

We need international political mobilization. Everyone worldwide should take a stand against war. There's no such thing as neutrality in war.

Join us, @Fridays4future, tomorrow, to strike against war.

Fridays For Future Russia

@FFFRussia · [Takip et](#)

So on March 3rd we strike for our future.

A week after Russian troops entered Ukrainian territory, we are striking to protest against the war and for climate justice.

ÖS 8:33 · 2 Mar 2022

128

Yanıtla

Link kopyala

[5 yanıtı oku](#)

Bu büyük savaş makinesi/ ateş gücü ve nükleer tehdit karşısında küresel savaş karşıtlığının gücü etkisiz veya ihmal edilebilecek kadar önemsiz olabilir. Ancak barış mücadelesi ile savaşın farklı başarı erimleri ve ölçütlerini dikkate alarak karşılaştıklarını unutmamak gerekir. Savaş hemen elde etmek, istila, ateş ve yıkım, yılgınlık yaratmak ister ve başarısını böyle ölçer. Barış ise başarısını çok daha uzun erimde ayakta kalmış olmakla, var olmaya devam edebilmek ve savaş boyunca, sahip olabileceklerini (bunların hemen hemen hepsi düşünsel veya zihinsel değerlerdir) koruyabilmekle ya da yeniden yaratabilme kapasitesinin gücü ile ölçer.

Savaşın/ saldıran tarafın bütün dünya barışseverleri tarafından kınanması ve saldırganın tarihin utanç sayfalarına yazılması, savaşa karşı ayakta kalmayı başarabilen tarafın başarısıdır. Ancak bazı durumlarda başarı hemen gerçekleşmeyebilir. **Hitler Nazizm**'i için bu, beş yıldan fazla süren bir zaman gerektirmişti. Ama batı emperyalizmlerine karşı direnen diğer halklar için bazen çok daha uzun, hatta hala devam eden direniş durumları söz konusu olabilir. **Vietnam Savaşı** ilk 10 yılı Fransızlara, ikinci 10 yılı da ABD'ye karşı 20 yıl sürmüştü.

Bütün bu savaş, direniş ve sağ kalmak için uğraş sırasında en büyük zarara uğrayan her zaman kuşkusuz sivil toplumlar, silahsız olan toplum kesimleri ve savaş coğrafyasındaki topraklar/ bitki örtüsü-ormanlar ve canlı-cansız doğadır. Sadece yaşamayı başardığı için bile direnmiş sayılan insanlar veya yıllarca sonra savaş alanında biten otlar, bitkiler/ ağaçlar, başarısının ölçüsüdür. Ancak her durumda savaşın büyük yıkımına ve ateşine uğradıktan, bazı durumlarda bir daha geri gelmeyecek doğa katliamlarından/ nükleer felaketlerden sonra ve yeni karşıtlıkları doğurabilecek düşmanlıklar ve intikamcı arzularla birlikte gelen bir başarı olacaktır bu...

Direnmeyi seçecek Ukraynalı bir ekolojistin yapabileceklerinin başarısı savaşta ya da barışta, kendi küçük yerel çevresini örgütleyebilmekle, kayıplar/ acılar içerebilen, her durumda yıkıcı/ doğaya-insana-her şeye zarar vererek ilerlemek isteyen bir kötülüğe karşı durmak, savunmayı sürdürmekle ölçülecektir.

Orada durmaya karar vermişsek, neredeyse tek seçenek bu...

Akın Atauz